

БОЖИЕТО ДОКОСВАНЕ

Притежавания от Бога човек

Дейвид Уилкерсън

17 Юни 2002

Искам да заявя три неща относно Божието докосване. Тези три точки са сърцевината на посланието ми:

1. След като веднъж Бог докосне и обладае някого, това не е само временно. То е за цял живот. Господ никога няма да остави на сатана онова, което Му принадлежи.
2. Тези, които Бог притежава, тях и пази. Ние можем да залитаме, да се проваляме или да падаме в ужасни грехове, но след като веднъж Бог ни притежава, Той никога, никога не се отказва от нас: „ГОСПОД... няма да остави Своите светии — те ще бъдат опазени до века“ (Псалм 37:28).
3. Тези, които Бог притежава, Той подготвя за това да бъдат използвани все повече и повече. Това включва дори и падналите, обезкуражени светии. Може да си убеден, че Бог се е отказал от теб, че вече не може да те използва. Истината е, че ако сърцето ти е съкрушено, ти си подготвян за нещо по-голямо. Бог използва дори и онези неща, чрез които Сатана се опитва да ни унищожи.

Виждаме това в живота на Божите хора из цялата Библия. Четем за благочестиви светии, които са изпаднали в плачевно състояние поради греха. Понякога те са готови да се откажат. Но Бог не се отказва от тях. Вместо това Той продължава да ги посещава. И от тази пепел и руини мнозина биват изцерени. Всъщност, най-доброто за тях все още предстои.

Това е смисълът на посланието ми към теб. Искам да ти докажа, че след като веднъж Бог те докосне и притежава, Той ще те избави от всеки сатанински капан, когато Го призовеш. Той ще те пази от гнева на дявола и ще използва всичко в живота ти – включително и провалите, проблемите и изпитанията – за да те подготви за най-доброто, което има за теб, а то все още предстои.

Помисли за времето, когато Бог дойде при теб и свръхестествено докосна душата ти. Той те повика при Себе Си и те изпълни с Духа Си. В този момент Бог се обвърза с теб: „Искам те. И казвам, че си мой. Ти си Моя собственост.“ Изведнъж Той пое контрол над живота ти и нищо нямаше да промени този факт. Ти стана Божия собственост: „Църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.“ (Деяния 20:28)

Създателят на вселената те купи със собствената Си кръв. Нищо няма власт над тази кръв. Така че ти оставаш Божия собственост дори и когато силите на ада те изкушават и обвиняват. Самият Сатана може да те улови в адски капан, но точно когато си помисли, че те е хванал, Бог казва: „Не, дяволе, не можеш да го притежаваш. Аз съм пластил за него. Сега напусни собствеността Ми.“ Ти все още си Божия собственост и Той те пази и подготвя за най-доброто, което има за теб. Ето го и библейският модел:

1. Помислете за принадлежащият на Бог израелски лидер Моисей

Моисей беше Божия собственост. Господ го пазеше във всичките му изпитания и междуременно го подготвяше за големи дела.

Моисей беше докоснат от Бог докато живееше в дома на фараона. В резултат на това Моисей отказа да бъде наричан син на фараона: „И предпочете да страда с Божия народ, а не да се наслаждава временно на греха, като счете опозоряването на Христос за по-голямо богатство от египетските съкровища, защото гледаше към наградата.“ (Евреи 11:25-26)

Нямаше съмнение, че Моисей беше докоснат от Бог докато живееше в Египет. Той отхвърли всичко, което беше от плътта. Той знаеше, че е призван да освободи Израел. Всъщност, той мислеше, че израилтяните ще го разпознаят като техен освободител, когато уби египетския надзирател на роби. Стефан свидетелства: „Той... уби египтянина, като мислеше, че братята му ще разберат, че Бог чрез неговата ръка им дава избавление“ (Деяния 7:24-25).

Вместо това Моисей трябваше да се страхува от фараона поради действията си. Но той беше изцяло обладан от Бог, когато си тръгна от Египет. Той беше оставил всичко заради Христос. Не знаеше почти нищо за това, че щеше да навлезе в един дълъг пустинен период. Щеше да се крие из пустинята в продължение на 40 години.

Какво изобразява пустинния период в живота на Моисей? Това е време, което преживяват много Божии служители. Те се чувстват приковани на място, което далеч не отговаря на способностите им. Играят роля, която е изключително незначителна в сравнение с онова, което мислят, че Бог има за тях. Моисей беше точно такъв слуга. Той имаше мощен призив в живота си и мечтаеше да извърши големи неща за Бог. Но беше заклещен на края на пустинята без обозримо бъдеще.

Чудя се колко често Моисей поглеждаше към стадото с овце и се молеше: „Господи, Ти ме докосна толкова ясно. Мислех си, че съм призван да бъда освободител. Защо си ме пратил тук? Със сигурност би могъл да ми дадеш нещо повече от това да се грижа за няколко овце. Ти ме образова в най-добрите училища на Египет. Показа ми велики неща, които ръката Ти може да извърши. Но аз се чувствам пренебрегнат, оставен настрана. Това ли е всичко, което имаш за мен?“

Аз вярвам, че Моисей беше убеден, че времето за него беше изтекло. Не чуваше глас, нямаше послание. Така че се оттегли и стана овчар от покрайнините на пустинята. Но Бог се

беше обвързал с този човек. През цялото време, докато Моисей беше отчаян от ограничения си начин на съществуване, Господ го пазеше и подготвяше за по-велики дела.

През този период тъста на Моисей, Йотор, обикаляше пустинята, търсеше вода, прокарваше пътища. Моисей не разбираше, че Йотор щеше да стане водача на Израел през пустинята. Скритите Божии пастири бяха подготвени през цялото време, биваха тренирани за това как да оцелеят в пустинята заради работата, която предстоеше.

Тогава, изведнъж Моисей имаше срещата с Бог край горящия храст. Храстът вероятно беше обикновен шубрак, нисък и безполезен. Но Бог го запали и от него се чу глас, който каза: „Събуй си обувките, Моисей. Стоиш на свята земя.“ След това Господ отправи послание директно към сърцето на Моисей. И само след няколко часа около онзи горящ храст живота на Моисей се промени завинаги. Бог му нареди: „Отиди и събери децата на Израел. Кажете на фараона: „Пусни народа ми.“

Това беше човек, който принадлежеше на Бог, който беше пазен и подготвян в продължение на много години. Сега към него се обърна Самият Бог от горящия храст. Всичко това трябваше да каже на Моисей: „Не съм те забравил. През цялото време бях с теб. Аз бях този, който те доведе в пустинята. Аз те пазих от фараона. Сега ще видиш по-големи неща в службата ти към Мен.“

Горящият храст беше огъня на Святия Дух, който преминаваше през природен обект. Бог избра един безполезен храсталак и чрез него причини невероятни промени. Така е и днес – може да съм най-ниският храст, който Бог използва, за да говори на сърцето ти. Нека те попитам: на края на пустинята ли си?

Вероятно си заседнал в нископлатена работа, без бъдеще и влияние. Или пък съпруга или съпругата ти са невярващи и понякога брака ти е изпитание за душата ти. Не завиждаш на други вярващи за благословенията им. Но се чудиш: „Господи, защо не ме използваш? Дал си ми сърце за по-големи дела за царството Ти. Не ме подминавай.“

Бог се е посветил на теб, както се беше посветил и на Моисей. Може би си отчаян от ограничените си преживявания, но през цялото време Бог те пази и подготвя. Може би не си призван за някое голямо дело, но си призван за ново ходене с Господ, такова, какво никога не си преживявал. Призован си и да служиш на Христос като никога досега. Ролята ти е просто да вярваш, че Бог ще те изведе до по-висока, по-свята земя. Той иска да ти открие по-голяма част от Себе Си, да вложи огъня Си у теб. Той иска тези около теб да разберат, че „този човек е бил с Исус“.

След като веднъж започнеш да Го търси интензивно, ще видиш чудеса. Ще станеш нов мъж, нова жена. И всичко това е, защото Му принадлежиш. Най-доброто предстои.

2. Давид също беше притежание на Бог

Давид имаше жестока битка в сърцето си. Това беше войник, който уби гиганта, помазан автор на псалми, цар, който беше използван мощно, за да управлява Божия народ. Самият Господ нарече Давид човек по сърцето Му. Въпреки това точно, когато Давид беше намерил най-голямо благоволение и беше най-много благословен от Бог, беше изненадан от жестока атака на похот.

Този праведен цар току що беше спечелил поредица от войни срещу враговете си. Беше си върнал и възстановил ковчега и беше получил обещание от Господ за вечен дом. Библията ни казва: „И ГОСПОД запазваше Давид, където и да отидеше.“ (2 Царе 8:14)

Един ден Давид видя Витсавее и беше сломен от ужасяваща похот. Той извърши прелюбодеяние, и тя забременя. Давид отчаяно се опита да скрие ужасния си грях. Той манипулираше, чертаеше схеми и лъжеше, за да се прикрие. Накрая той падна толкова ниско, че причини убийството на съпруга на любовницата си.

Ужасният грях на Давид би била новина номер едно във всяко общество, по всяко време. Ако живееше по онова време, вероятно щеше да си помислиш: „Бог скоро ще се откаже от този човек. Той съгреши срещу много голяма светлина.“ Но какво означава съкрушението на Давид за нас днес? Това е картина от слуга, който принадлежи на Бог и който беше изненадан от съкрушителна похот. Сатана се опитва да изненада всеки слуга, който иска да ходи сериозно с Бог.

Бил ли си изненадан или сломяван от някакъв вид похот? Имаш чисто минало и достойно ходене с Исус. Бил си познат и уважаван като праведен слуга, който е влюбен в Господ. Но дяволът ти хвърли око, прицели се в теб и изстреля адския си арсенал от огнени стрели.

Вероятно падението ти е било прелюбодеяние. Може би е порнография или тайно пиянство. Както и Давид, греха ти те намери и ти беше изобличен. (Имам един приятел служител на Бог, който преживя това. Той беше в един хотел по време на едно пътуване от църквата и се озовал изкушен от ужасна похот. Накрая се предал, поръчал си един пронографски филм. Но след 5 минути греха му бил изобличен.)

Може да кажеш: „Нямам такива грехове в живота си. Ходя чисто с Бог.“ Ами майката на всички грехове, неверието? Вероятно си постигнал победа, върха на ходенето ти във вяра. Почувствал си, че си пробил в Господ. Тогава, от нищото ти си бил сломен от неверие. Депресирал си се, в теб са нахлули страхове, безпокойство, дори и яд към Бог. Изведнъж си започнал да се съмняваш в Божието присъствие в живота ти. Казвам ти, че дори самата мисъл за това е сатанински капан. Врагът не иска нищо друго освен да унищожи вярата на всеки принадлежащ на Бог вярващ.

Няма значение какво може да е беззаконието ти. Няма грях в живота ти, който би накарал Бог да се откаже от теб. Ти все още си Негово притежание. Въпреки, че Давид презря Бог

като извърши прелюбодеяние, Господ не се отказа от него. Библията ни казва: „И ГОСПОД изпрати Натан при Давид.“ (2 Царе 12:1). Докато Моисей беше предизвикан от горящия храст, Давид беше предизвикан от един пророк. Натан го посочи и каза: „Ти си човека, който съгреси. Ти извърши прелюбодеяние.“ Как откликна Давид? Той се смири и изповяда: „Съгрехих против ГОСПОДА.“ (12:13).

Давид претърпя ужасни последици поради греха си. Но Бог го опази в изпитанието му. След като Натан се изправи срещу Давид, той каза на царя: „И ГОСПОД отмахна греха ти“ (12:13). Всъщност, Давид беше подготвен за още по-голямо служение след падението си. Гласът му се чуваше из страната както никога дотогава. Днес четем помазаното му слово в Псалмите. Всъщност, Словото, което Бог разкри на Давид в изпитанието му все още се проповядва и днес.

За съжаление Саул, предшественика на Давид, не беше опазен като него. Саул също беше докоснат мощно от Бог и беше обладан от Духа Му. Но Саул не се покори на нищо от онова, което му каза пророк Самуил. Вместо да се смири, Саул се огорчи и се ядоса на Бог. Господ се опита да се докосне до него отново в Рама, като изля Духа Си върху него. Но Саул Го отряза. Той изцяло се отказа от Бог като се обърна за съвет към една вещица.

Истината е, че Бог никога няма да се откаже от теб. Ако си въввлечен в грях, той ще те заведе очи в очи с осъдително, пророческо слово. Много пъти съм казвал, че никога не съм твърдял че съм пророк. Но в този момент аз знам, че служа като пророк на много от хората, които четат това послание. Аз съм вашият Натан и ви казвам: „Ако изповядате и оставите греха си, ако вярвате, че Бог ще спази заветните Си обещания към вас, не само, че ще бъдете опростени и възстановени, но ви предстоят най-плодотворните и добри времена.“

3. Петър наистина принадлежеше на Бог

Този принадлежащ на Бог ученик извърши най-лошия от всички грехове. Едно беше Моисей да бяга и да се крие от Бог. Друго беше Давид да презре Господ. Но най-лошото от всичко беше, че Петър се отрече от Христос. Той дори прокле Господ.

Исус каза на добрия Си приятел Петър, че той е канара. Смелият ученик дори беше ходил по водата с Господ. Той смело се беше заклел, че ще умре за Учителя си. Но по-късно Петър беше обвинен, че е ученик на Христос, а той отговори с тези смразяващи думи: „Не Го познавам.“ (Матей 26:72). Когато тълпата настояваше, че това не е вярно „той започна да проклина и да се кълне: Не познавам Човека.“ (26:74)

Можете ли да си представите тази ужасна сцена? Ако познавахме Петър щяхме да си помислим: „Това е, с Петър е свършено. Той прокле Бог в лицето. Отрече се и от Исус, като помогна да Го пратят на Кръста. За него няма надежда. Бог го е оставил.“

Дяволът трябва да е злорадствал заради падението на Петър, викайки: „Хванах те. Вече си мой.“ Но Бог нямаше да се откаже от него. Той щеше да опази Петър. Той извика: „Не, дяволе, Петър е моя собственост. Само гледай какво ще направя с него.“

Докато вниманието на Моисей беше привлечено от един горящ храст, а на Давид от пророка, вниманието на Петър беше привлечено от Святия Дух. Святия Дух напомни на Петър какво беше казал Христос: „ И Петър си спомни думата на Исус, който беше казал: Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мен. И той излезе вън и плака горко.“ (26:75)

Святия Дух слезе върху него, осъди го и го разтопи. На ученикът му беше дадено разбито сърце и съкрушен дух. Тогава, само няколко седмици след това, ние виждаме един напълно различен Петър. Този човек смело проповядваше Евангелието на Петдесетница на поне 3000 души. Ученикът, който се гърчеше от страх пред едно слугинче, се беше превърнал в безстрашен евангелизатор, пълен с огън и помазание.

Ето чудесен пример за това как Господ пази и подготвя собствеността Си. Виждате ли модела? Петър биваше подготвян дори тогава, когато се отрече от Исус. Това, което дявола искаше да превърне в непростимо зло, Бог превърна в слава. Как? Същите свещеници, които видяха как Петър се отрече от Исус след това го видяха да стои и да проповядва възкресения Христос. Святата смелост на Петър ги накара да се зачудят: „Този човек е бил с Исус, от когото той се отрече. Каква е тази сила, която го движи и помазва?“

4. Бог се е закле да пази и да направи плодороден всеки, когото притежава

Господ се е заклел чрез завет да спаси и възстанови падналите и ранените Си слуги. Можеш ли честно да кажеш, че Бог те е направил Негова собственост? Аз си спомням деня, в който това се случи с мен. Бях на 8 години и бях на едно събрание. Божият Дух слезе върху мен, облада тялото, ума, душата и духа ми. Той ме призова да проповядвам Словото Му.

Понеже Бог ме облада тогава, Той ме е пазил през всички тези години. Той ме е избавял от примките на Сатана. Всеки един от тези демонични капани можеше да унищожи служението ми и да ми провали живота. Но понеже Господ ме облада, Той се намесваше всеки път казвайки: „Няма да ти позволя да го притежаваш, дяволе.“ Сега, когато съм 71 годишен, аз знам, че ми предстоят най-добрите години и мога да видя, че всичките ми изпитания са ме подготвяли за това време.

Преди години преживях най-черния период от служението ми. Бях атакуван с всяко изкушение от ада. Жена ми, Гуен, беше под невероятно напрежение поради физическите си заболявания. Всичко в служението ни, което можеше да се обърка, се обърка. В един момент екипа ми започна да ме напуска. Страхувах се да проповядвам понеже виждах лицемерие в живота си. Чувствах се толкова нечист.

Болката в тези дни беше неопикуема. Седях в църквата и се молах: „Господи, изпрати ми слово, човек, нещо, което да докосне тази болка у мен. Моля те кажи ми къде сгрехих. Защо Сатана ме удря по този начин? Умолявам те да ме измъкнеш от този капан.“ Мислех си, че с

мен е свършено, че съм напълно пометен. Знаех, че Бог имаше цялото право да отнеме помазанието Си от мен, понеже се бях провалил.

В онзи тъмен период Бог изпрати един благочестив пророк при мен, човек на име Ленард Рейвънхил. Този нежен човек ми даде една книга и каза: „Дейвид, Бог ме изпрати при теб. Ето, прочети тази книга. Тя ще промени живота ти.“

Така и стана. Книгата беше „Християнин в пълно бойно снаряжение“ от пуританския писател Уилям Гърнол. Само след 20 страници аз лежах по очи на пода. Думите на Гърнол ме разтърсиха до основи и събудиха душата ми. Аз разбрах: „Господи, не те познавам както те познава този човек.“ Бог използва това преживяване за да обнови духа и призова ми. Той ми разкри: „Дейвид, аз те обичам и не съм те оставил. Но искам да се разправа с няколко неща в живота ти. Искам също така да знаеш, че най-добрите времена са пред теб.“

Бог никога не се отказа от мен. Всъщност, Той ми беше позволил да падна толкова ниско, за да умъртвя всякакво доверие в плътта ми. През цялото това време аз знаех, че Той ме пази, понеже Духа Му продължаваше да ми нашепва: „Обичам те.“

Накрая Святият Дух ме спаси като ми разкри новозаветните Божии обещания към мен. Той ме освободи като ми отвори очите за клетвата Си, че ще ми бъде Бог, че ще ми прости, ще ми покаже милост и ще ме освободи. Той снабди всяка моя нужда.

Ето ги новозаветните обещания, с които се обвърза Бог

Закачен ли си за някой стар грях? Убеден ли си, че навикът ти ще те унищожи? Заветните Божии обещания ме дадоха свобода, почивка и победа:

Бог е обещал да стъпче всичките ни грехове: „Той отново ще се смили над нас, ще стъпче беззаконията ни. И ще хвърлиш в морските дълбини всичките им грехове.“ (Михей 7:19). Думата стъпче тук означава „да повалиш, да покориш“. Господ обещава да умъртви и убие всичките ни греховни навици и крепости чрез вяра и истинско покаяние.

Бог е обещал да ни накара да ходим в святост. Мислиш ли си: „Искам да бъда свободен, но не знам дали имам волята да изоставя греха си?“ Господ отговаря: „Ще ви очистя... И ще ви дам ново сърце... И ще вложя Духа Си вътре във вас и ще ви направя да ходите в наредбите Ми и да пазите правилата Ми, и да ги вършите.“ (Езекил 36:25-27)

Той е обещал никога да не изоставя собствеността Си. Бог ни наказва за греховете ни, но никога не изоставя семето Си: „Ако нарушат наредбите Ми и не пазят заповедите Ми, тогава ще накажа с тояга престъпленията им и с бич — беззаконията им, но няма да отнема от него милостта Си и няма да се отрека от верността Си. Няма да оскверня завета Си и няма да променя това, което е излязло от устните Ми... Потомството му ще пребъде вечно и престолът му — като слънцето пред Мен“ (Псалм 89:31-36).

Той е обещал да вложи страха от Него в сърцата ни: „И ще вложя в сърцата им страх от Мен, за да не отстъпят от Мен.“ (Еремия 32:40)

Искам директно да се обърна към онези, които са жертва на таен грях или духовно изтощение: единственото нещо, което не ви позволява да постигнете пълна победа е неверието. Бог се е заклел да ви даде силата, от която се нуждаете, за да се покорите на всяко Негово слово. Всъщност, Той ви е дал тези заветни обещания така че да спрете да се опитвате да победите греха със собствените си сили.

Ето ви ключ към разбирането на Новия Завет: Бог няма граници или ограничения. Ние ограничаваме Господ чрез ограниченото си мислене. Но Той ни даде заветните Си обещания за да съблечем оковите, които Му слагаме.

В Едемската градина Сатана използва неограничената природа на Бог за да изкуши Адам и Ева. Той им каза: „Можете да бъдете като Бог. Той няма ограничения, лимит. Така можете да сте и вие.“ (От тази измама произлезе фалшивото учение, което твърди: „Онова, което можеш да си представиш, можеш и да го направиш. Щом можеш да си го представиш, значи можеш и да го имаш.“)

Господ трябваше да ни даде Закона си за да покаже на човечеството, че не можем да бъдем като Бог. Ние просто не можем да разбием всички граници и ограничения на плътта си. Така че Господ използва Закона, за да ни помогне да разберем абсолютното ни безсилие. Исус също демонстрира тази истина. Той ограничи Себе Си в плътта и каза: „Без Отец аз не мога да направя нищо.“ Въпреки това Христос дойде също така за да покаже, че всеки истински вярващ може да влезе в това новозаветно обещание: „аз ще ти бъда Бог без лимити и ограничения.“

Може би си мислиш, че спасения ти съпруг или съпруга никога няма да дойдат при Исус. Но Бог казва: „Ограничаваш Ме. аз нямам лимит.“ По същият начин преди църквата си мислеше, че комунизма един ден ще управлява света. Ние разсъждавахме така: „Господ не може да се движи при такава безбожна диктатура.“ Но ние ограничавахме Бог. В Неговото време Господ разкъса цялата система, като започна от Берлинската стена. Духът Му помете цяла Източна Европа и Русия.

Християните имаха подобни мисли и за Бамбуковата завеса. Ние поставихме ограничения на Божите способности да се движи в Китай. Но днес огромната страна гори от Божия Дух. Поставихме ограничения на Бог и в Куба. Но аз видях един филм, който показва как 100 000 методисти там са под пара от Святия Дух.

Казвам ви, Бог няма ограничения, няма граници, дори и в ислямския свят. Съживление може да се случи навсякъде където реши Господ. Може да стане в дома ти, с децата ти, дори и сред спасените ти близки. Бог може да помете абортите и порнографията по всяко време. Нашата задача е просто да оставим онова, което може да зачене плътта и да се предадем на верните Божии обещания. Трябва да Му вярваме за повече чудеса.

Докато си изправен пред собствената ти битка, помни, че Господ няма да се откаже от теб. Той те нарича Свой приятел и все още те държи в ръката си. Всичко, което иска Той е покаяно сърце и абсолютно доверие в обещанията Му. Но трябва да внимаваш и в предупреждението Му: Въпреки, че Бог няма да се откаже от теб, ти можеш да се откажеш от Него. А това води до закоравяване на сърцето. Спомни си примера със Саул. Ако този закоравен човек се беше обърнал към Бог, а не към вещицата, Господ щеше да го спаси.

В този момент си изправен както пред горящия храст, така и пред гласа на пророка. Аз твърдо вярвам, че Святия дух ти говори чрез думите ми, казвайки: „Това е твоя час на освобождение. Не отхвърляй това послание без да му позволиш да те промени. Не позволявай на себе си да продължаваш да носиш някакво обезкуражение, робство, вина, крепост или стар грях. Вместо това се хвани за новозаветните обещания. Ти принадлежиш на Господ и Той се нуждае от теб. Скоро Той ще те заведе в зелени пасбища и спокойни води. Така че сега, чрез вяра, приеми любовта Му, силата Му, опрощението Му и Неговата свобода. Най-доброто все още ти предстои.“

“Защото ГОСПОД няма да отхвърли народа Си и наследството Си няма да остави.” (Псалм 94:14)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Touch of God](#) / [Божието докосване](#)